

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 26Cb/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120268444
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Zsiga
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:6120268444.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Róbertom Zsigom v spore žalobcu: RENOMAX s.r.o., 040 18 Vyšná Hutka 11, IČO: 36 668 451, zast. spoločnosťou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700 v konaní o zaplatenie 917,59 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaného z a v ä z u j e zaplatiť žalobcovi 917,59 EUR, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 917,59 EUR od 29.02.2020 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou (návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní) doručenu súdu dňa 20.03.2020 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 917,59 EUR, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 917,59 EUR od 29.02.2020 do zaplatenia titulom neuhradenia poistného plnenia (náhrady škody). Ďalej žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania.

2. Žalobca uviedol, že dňa 13.11.2019 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle M. - K. R. XXX, N.: C., ktoré v čase škodovej udalosti patrilo: Z. C., bytom: M. XXXX/X, XXX XX C. (ďalej aj ako „poškodený“). Predmetná škodová udalosť bola spôsobená vodičom iného motorového vozidla s EČV: C., ktoré v čase dopravnej nehody patrilo spoločnosti eurobus, a.s. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému t.j. v poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., riadne ohlásená a ten ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti 1980131901. Vzhľadom na vzniknutú situáciu si poškodený, t.j. Z. C., dal svoje poškodené motorové vozidlo M. - K. R. XXX, N.Z.: C., opraviť v servise RENOMAX s.r.o., t.j. u žalobcu. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 2 367,79 EUR s DPH. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 20200001. Poškodenému bolo Oznámením o poukázaní náhrady škody zo dňa 13.02.2020 oznámené, že bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 1980131901, a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Fakturovaná suma za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalosti č. 1980131901 predstavovala sumu 2 367,79 EUR s DPH. Suma priznaná a uhradená žalovaným však bola iba do výšky 1 450,20 EUR. Celková nepriznaná suma je 917,59 EUR. Táto neuznaná suma 917,59 EUR bola vlastníkom motorového vozidla M. - K. R. XXX, N.: C., ktorým je poškodený postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.02.2020. Podľa vyjadrenia uvedeného v oznámení o poukázaní náhrady škody náhrada škody bola stanovená v súlade s § 442, 443 Občianskeho zákonníka nasledovne: faktúra za opravu bola vystavená na sumu 2 367,79 EUR, neboli priznané

položky za prácu v sume 557,57 EUR a za lakovacie práce v sume 360,02 EUR. Poistné plnenie predstavovalo 1 450,20 EUR.

2A. Skutočnosti, ktoré žalovaný v oznámení o poukázaní náhrady škody uviedol, nemajú zákonný ani zmluvný podklad. Poukázal na ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. a tvrdil, že poškodený z dopravnej nehody, resp. žalobca, na ktorého bola pohľadávka postúpená, má priamy zákonný nárok voči poisťovni na poistné plnenie z titulu povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poukázal aj na ust. § 442 ods. 1) Občianskeho zákonníka a uviedol, že skutočnou škodou v zmysle tohto zákonného ustanovenia je majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, poprípade aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné alebo účelné zabezpečiť hneď. „Pod pojmom škoda v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Obč. zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn.4MCdo 23/2008, zo dňa 21. decembra 2009). Právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu. Servis, t.j. žalobca, pri oprave poškodeného motorového vozidla postupoval tak, aby motorové vozidlo bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovou udalosťou. Oprava bola prevedená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, jej cieľom a zmyslom bolo, aby poškodené motorové vozidlo spĺňalo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá ako pred škodovou resp. poistnou udalosťou. Náklady na prácu sa vypočítajú len s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom, ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. V prípade, že bude hodinová sadzba účtovaná opravcom vyššia, potom poisťovňa hradí maximálnu hodinovú sadzbu obvyklú v danom regióne pre konkrétnu značku a typ vozidla. Žalobca si účtoval 41,70 EUR/NH bez DPH, resp. 50,00 EUR s DPH. Pre porovnanie poukázal na cenníky autoservisov pri vykonávaní lakovacích, mechanických a klampiarskych prác v regióne pre rovnaký alebo obdobný typ motorového vozidla. V servise Auto Gábrriel, s.r.o. Košice, Osloboditeľov č. 70, Košice je cena mechanických, elektrických, klampiarskych a lakovacích prác 50 EUR bez DPH, resp. 60,00 EUR s DPH. V servise Moris Slovakia s.r.o., Alejová 4, Košice je cena mechanických prác 45 EUR bez DPH a klampiarskych a lakovacích prác 43 EUR bez DPH. Žalobca si účtoval pri motorovom vozidle MERCEDES - BENZ CLK za normohodinu 41,70 EUR bez DPH, resp. 50,00 EUR s DPH, čo je v porovnaní s ostatnými servismi v danom regióne porovnateľná, resp. výhodnejšia a nižšia cena, preto považujeme za nedôvodné, že cena práce nebola uznaná v plnej výške.

2B. Žalovaný v oznámení o poukázaní poistného plnenia uvádza, že krátil cenu práce a cenu lak. práce, avšak bez ďalšieho odôvodnenia. Spolu s oznámením o poukázaní náhrady škody predložil aj kalkuláciu nákladov na opravu a poskytol poistné plnenie vo výške, ktorú určil za primeranú na základe kalkulácie vypracovanej programom Audatex. Program Audatex pri výpočte výšky NH pre jednotlivé MV nezohľadňuje všetky parametre, ktoré vozidlo má a žalobcovi priznal cenu práce za normohodinu iba v sume 16,67 EUR bez DPH. Program Audatex vypočítava výšku NH bez ohľadu na typ a značku MV. Mal za to, že program Audatex nie je spoľahlivý a kalkulácia ním vypracovaná nemôže slúžiť ako hodnoverný dôkaz pre určenie výšky ceny za normohodinu práce. Kalkulácie vypracované programom Audatex sú totožné pre MV MERCEDES-BENZ aj iné MV, ktoré podľa cenníkov servisov v regióne majú nižšiu normohodinu práce. Spôsob opráv, ktoré bolo potrebné vykonať predpisuje výrobca MV pre daný typ a značku MV. Uvádzame, že v príslušných poistných podmienkach a ani v celom právnom poriadku SR nie je záväzne určené, ktorý kalkulačný program sa považuje za záväzný kalkulačný program, na základe ktorého výpočtov poisťovňa uhradí poistenému, resp. poškodenému náklady na opravu poškodeného motorového vozidla.

2C. Žalobca vykonal len také opravy, ktoré bolo potrebné vykonať na prinavrátene stavu motorového vozidla ako bolo pred škodovou udalosťou. Krátenie poistného plnenia nie je preukázateľne odôvodnené. Oznámenie o poukázaní náhrady škody zo dňa 13.02.2020 žalovaného je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné. V danom prípade sa teda jedná o svojvôľu žalovaného pri stanovení nákladov na opravu, čo je neakceptovateľné. Žalovaný porušil svoju základnú povinnosť a to vykonať riadne šetrenie poistnej udalosti a povinnosť svoje závery riadne odôvodniť. Žalovaný je povinný v zmysle §11 ods. 6 písm. b) Zákona o PZP poskytnúť riadne odôvodnenie k tým uplatneným nárokom, pri ktorých znížil poistné plnenie. Mal zato, že takýto postup žalovaného je v rozpore so zákonom. V zmysle § 442 ods.

1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, preto je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi celú škodu, ktorá vznikla v dôsledku poistnej udalosti a teda aj preukázané náklady tak, ako je uvedené vo faktúre servisu. Škoda, ktorá vznikla poškodenému v dôsledku poistnej udalosti mu bola vnútená a teda má právo, aby mu žalovaný uhradil náklady na opravu poškodeného motorového vozidla v plnej výške.

2D. Poukázal na ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalovaný listom zo dňa 13.02.2020 oznámil, že bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 1980131901. Keďže žalovaný nezaplatil riadne a včas dostal sa do omeškania, žalobca si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 917,59 EUR od 29.02.2020 do zaplatenia.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal v zmysle návrhu žalobcu dňa 13.04.2020 platobný rozkaz sp. zn. 21Up/603/2020.

4. Proti platobnému rozkazu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odpor s odôvodnením, že s podanou žalobou nesúhlasí a nárok žalobcu rozporuje v celom rozsahu. Za nesporné považuje skutočnosť, že došlo ku škodovej udalosti, že je povinne zmluvným poisťovateľom motorového vozidla, prevádzkou ktorého bola spôsobená škoda, ako aj to, že prijal hlásenie poistnej udalosti a poskytol v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj len „zákon o PZP“) v spojení s ustanoveniami Občianskeho zákonníka náhradu škody. Za sporné považuje a rozporuje aktívnu legitímáciu žalobcu pre konanie, ako aj výšku uplatňovaného nároku, vrátane príslušenstva pohľadávky a trov konania.

4A. Tvrdil, že žalobca nie je nositeľom práva, o ktoré v konaní ide a z dôvodu absencie aktívnej legitímácie pre konanie nie je možné nárok priznať a na mieste je žalobu zamietnuť. Žalobca sa považuje za aktívne legitímovaného v konaní na základe toho, že aktívnu legitímáciu nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorou mu mal dňa 28.02.2020 postupca Z. C. postúpiť pohľadávku vo výške 917,59 EUR, ktorú má postupca voči dlžníkovi Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. v celkovej výške 2 367,79 EUR, pričom predmetná pohľadávka vznikla z dôvodu poistnej udalosti č. 1980131901 zo dňa 13.11.2019 v dôsledku ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla postupcu, s tým, že uvedená suma bola u žalovaného uplatnená faktúrou č. 20200001 a vo výške 917,59 EUR ku dňu podpísania zmluvy nebola uhradená. Podľa bodu 2. predmetom zmluvy je postúpenie nezaplátenej pohľadávky vo výške 917,59 EUR, čo predstavuje rozdiel medzi fakturovanou škodou a škodou reálne zaplattenou poisťovňou. Žalobca okrem predmetnej zmluvy o takto tvrdených skutočnostiach nepredložil žiaden iný dôkaz. K tomu žalovaný uviedol, že žalovaný Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. s postupcom Z. C., nar. 07.05.1991, bytom Muránska 7, Košice, nie je a nikdy ani nebol v žiadnom poistno - právnom vzťahu (či v inom právnom vzťahu), z ktorého by mohla vzniknúť akákoľvek povinnosť žalovanému voči Z. C.. Preto za stavu, ak vo vzťahu k tomuto subjektu nikdy nemal a ani nemá žiadne povinnosti či záväzky, ktorých nesplnením by mu bola vznikla pohľadávka voči Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s., preto žalovaný nikdy nebol a nie je ani dlžníkom tohto subjektu - postupcu, tak ako je toto uvedené v zmluve o postúpení pohľadávky. Tak ako už uviedol, nie je sporným, že žalovaný je v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla škodcu, a preto z uzatvorenej poistnej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla za vinníka dopravnej nehody/ svojho poisťníka uhradil poškodenému jeho nesporné nároky na náhradu skutočnej škody, vzniklej z dôvodu, že jeho motorové vozidlo továrenskej značky M. K., N. C. XXXAS bolo poškodené prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. ako poisťovateľ tak koná výlučne za svojho poisteného, ktorý z titulu existencie poistno-právneho vzťahu vzniknutého uzatvorenou zmluvou o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z. z. má právo, aby poisťovňa ako poisťiteľ v prípade poistnej udalosti, t.j. vzniku jeho povinnosti nahradiť škodu, za ktorú poistený zodpovedá, za neho túto uhradila (§ 822 Občianskeho zákonníka a § 4 zákona č. 381/2001 Z.z.). Pokiaľ je teda nepochybné, že škoda bola spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku pri dopravnej nehode, netreba však zabúdať a je potrebné mať na zreteli, že z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona o PZP má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poisťovateľ za neho škodu, za ktorú zodpovedá, uhradil, s tým, že v zmysle ustanovenia § 823 Občianskeho zákonníka náhradu platí poisťovňa/poisťiteľ poškodenému, poškodený však právo na plnenie proti poisťovateľovi nemá. V uvedenom ustanovení je tak zakotvený princíp, podľa ktorého právo na náhradu škody resp. právo na to, aby poisťovateľ uhradil za poisteného škodu, patrí poistenému a odchýlku od tohto princípu môže stanoviť len osobitný predpis. Týmto osobitným predpisom je vo

vzťahu k prejednávanej veci ustanovenie § 15 ods. 1 zákona o PZP, podľa ktorého je poškodený oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi. Z uvedených citovaných ustanovení vyplýva, že záväzok poisťovne nahradiť poškodenému škodu za poisteného je záväzkom voči poistenému, nie voči poškodenému. Vzťah poškodeného a poisťovne nie je vzťahom zodpovednosti za škodu, pretože zodpovednostný vzťah vzniká len medzi poškodeným a tým, kto mu spôsobil škodu (poisťovňa ním nie je). Poisťovňa nie je zodpovedná za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je povinná plniť za (zodpovedného) poisteného, ktorý u nej uplatnil právo vyplývajúce mu z poistného vzťahu (aby poisťovňa v prípade poistnej udalosti plnila poškodenému). Len v prípade, že osobitné predpisy ustanovujú inak, vznikne poškodenému právo, aby mu poisťovňa plnila Ani vtedy sa však poškodený nestáva účastníkom právneho vzťahu z poistenia a nemá ani priamy nárok na náhradu škody voči poisťovni - medzi poškodeným a poisťovňou tu vzniká osobitný právny vzťah, v rámci ktorého má poškodený voči poisťovni špecifický právny nárok na osobitné plnenie. Jeden subjekt (poškodený) bude mať nárok na to isté plnenie proti dvom subjektom, avšak z iného právneho titulu. Proti škodcovi ide o nárok na náhradu škody, proti poisťovateľovi ide o osobitné právo na plnenie. Oba vzťahy však preto treba striktno odlišovať, a to predovšetkým aj z hľadiska subjektov, ktoré sú z hľadiska hmotno-právneho v danom právnom vzťahu nositeľmi práv a povinností. Z uvedeného je takto zrejmé, že ak poisťovateľ voči poškodenému nemá ani nemal žiadne povinnosti, len poistený má právo, aby poisťovňa za neho nahradila škodu poškodenému z titulu existujúceho poistno-právneho vzťahu, je vylúčená existencia pohľadávky postupcu voči Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s. a vylúčené je aj postúpenie takejto domnejšej pohľadávky, ktorá by založila aktívnu legitimáciu žalobcu pre konanie. Žalovaný predmetnú argumentáciu opiera o právny názor prezentovaný v rozhodnutiach Krajského súdu Košice sp. zn. 6Co/119/2012 a sp. zn. 2Cob/203/2016, ale aj o rozhodovaciu prax najvyššieho súdu - rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/38/2005, ktoré je možné analogicky na súdenú vec aplikovať.

4B. Zároveň vznesenú námietku o tom, že nie je a nikdy nebol dlžníkom veriteľa Z. C., a preto tento subjekt nemohol mať žiadnu pohľadávku voči Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s., ktorá by mohla byť platne postúpená na žalobcu, čo vylučuje jeho aktívnu legitimáciu v konaní, žalovaný opiera aj o rozhodnutie - a to rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 2Cob/186/2018 zo dňa 28.06.2019, ktorý je jednoznačne súladný s vyššie uvedenou argumentáciou žalovaného, kde v bode 32. predmetného rozhodnutia sa uvádza, že aj keď podľa § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému a poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať, na základe tohto ustanovenia vznikne poškodenému právo, aby mu poisťovňa plnila, nestáva sa však účastníkom právneho vzťahu z poistenia a nemá priamy nárok na náhradu škody voči poisťovni. Žalovaná voči poškodenému nemala a nemá žiadne povinnosti, pretože len poistený má právo, aby zaňho uhradila škodu poškodenému z titulu existujúceho poistno-právneho vzťahu. Preto v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený nebol voči žalovanému veriteľom pohľadávky, ktorú by mohol zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou podľa § 524 a nad OZ postúpiť na žalobcu. Nárok na náhradu škody si síce môže uplatniť proti poisťovateľovi, ale má ho voči škodcovi. Pre úplnosť tiež uviedol aj tú skutočnosť, že v zmysle ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo. Pohľadávka je nárok veriteľa na peňažné alebo vecné plnenie zo strany dlžníka. V zmluve, ktorú predložil žalobca k žalobe je ako dlžník označený žalovaný a suma 917,59 EUR má vyplývať z nezaplatennej časti faktúry č. 20200001, ktorá bola vystavená za opravu poškodeného motorového vozidla EČV KE 320AS. Tak ako to vyplýva z dôkazov žalobcu faktúra č. 20200001 bola dňa 02.01.2020 vystavená dodávateľom RENOMAX s.r.o., Vyšná Hutka 11, 040 18 Košice pre odberateľa Z. C., M. X, C., za opravu motorového vozidla M. K. R. XXX R., Š. C. XXXAS. Opravou veci je činnosť, ktorou sa najmä odstraňujú vady, následky jej poškodenia alebo účinky jej opotrebenia (§ 652 ods.2 Občianskeho zákonníka). Ak ide o opravu alebo úpravu veci, vznikne objednávateľovi opravy právo, aby mu zhotoviteľ podľa jeho objednávky vykonal opravu alebo úpravu veci a zhotoviteľovi vznikne právo, aby mu objednávateľ zaplatil cenu za opravu alebo úpravu veci (§ 652 ods.1 Občianskeho zákonníka). Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že zhotoviteľom opravy bol RENOMAX s.r.o., Vyšná Hutka 11, Košice a tento subjekt má právo voči objednávateľom opravy, ktorým je Z. C., M. X, C., aby mu zaplatil cenu za opravu. Pokiaľ je pohľadávkou nárok veriteľa na peňažné alebo vecné plnenie zo strany dlžníka, tak je zrejmé, že veriteľ je opravca RENOMAX s.r.o., Košice a jeho dlžníkom je Z. C., M. X, C.. V uzatvorenej zmluve o postúpení pohľadávky je však ako dlžník označený subjekt Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., ktorý nebol objednávateľom opravy a ktorému z vystavenej faktúry č. 20200001 preto nemohla a ani nevznikla povinnosť zaplatiť za objednanú a vykonanú opravu motorového vozidla, keďže takáto povinnosť vznikla len objednávateľovi opravy, ktorý si svoju zmluvnú

povinnosť objednávateľa opravy nespĺnil, tak potom jedine tento subjekt je dlžníkom opravcu a jeho povinnosť zaplatiť cenu opravy je jeho vlastným záväzkom, ktorý žalovaný neprebral a ani na neho neprešiel. Vychádzajúc z uvedeného je takto zrejmá neexistencia pohľadávky postupcu/postupcov voči Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s. čoho priamym dôsledkom je absencia aktívnej legitimácie žalobcu pre konanie a preto je na mieste žalobu zamietnuť.

4C. Žalovaný rozporuje a namieta aj žalobcom uplatňovanú výšku nároku. K spôsobu a rozsahu skutočnej výšky škody vzniknutej na motorovom vozidle pána Z. C. žalovaný stručne uvádza tieto rozhodné skutočnosti: a) dňa 13.11.2019 obdržal od volajúceho T. L. telefonické hlásenie škodovej udalosti k povinnému zmluvnému poisteniu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z. z., obsahom ktorého bolo nahlásenie škodovej udalosti za poškodeného ku poistnej zmluve č. 8080036109/00740, týkajúce sa dopravnej nehody zo dňa 13.11.2019 zavinenej vodičom motorového vozidla, N. C. XXXKO M. A., pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla továrenskej značky M. R. XXX, N. C., b) dňa 20.11.2019 obdržal telefonické hlásenie škodovej udalosti k povinnému zmluvnému poisteniu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z. z., obsahom ktorého bolo nahlásenie škodovej udalosti poistencom žalovaného k poistnej zmluve č. 8080036109/00740, týkajúce sa dopravnej nehody zo dňa 13.11.2019 zavinenej vodičom motorového vozidla, N. C. XXXKO, M. A., pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla továrenskej značky M. R. XXX, N. C., c) dňa 15.11.2019 bola žalovaným vykonaná obhliadka poškodeného motorového vozidla N. C., d) dňa 09.01.2020 žalovaný obdržal od spoločnosti RENOMAX s.r.o. faktúru č. 20200001 za opravu poškodeného motorového vozidla vystavenú spoločnosťou RENOMAX s.r.o., dňa 02.01.2020, záznam o dopravnej nehode spísaný účastníkmi nehody, rozpis nákladov na opravu od spoločnosti RENOMAX s.r.o., žiadosť o úhradu poistného plnenia a splnomocnenie poškodeného zo dňa 07.01.2020. Na základe predmetných dokladov žalovaný, akceptujúc opravcom vyhotovenú kalkuláciu nákladov, zistil, že v uvedenom prípade vznikol rozdiel medzi ňou kalkulovanou/priznanou normohodinou 32,- EUR s DPH, stanovenou na základe prieskumu trhu v danom regióne a opravcom účtovanou normohodinou 50,- EUR s DPH. K tomu žalovaný ako dôkaz predložil zoznam autorizovaných ale aj neautorizovaných opravcov, u ktorých je výška normohodiny totožná so žalovanou priznanou sumou (cenník opravcov Auto Valas, Auto Palazzo Košice, 3h mobil, Vector, Dexter, AO Košice). Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný posúdil primeranosť nákladov na opravu a realizoval prepočet so stanovením výšky skutočnej škody v zmysle ustanovení § 442 a nasl. Občianskeho zákonníka v sume 1 450,20 EUR, s tým že predmetná suma bola aj uhradená, o čom bol poškodený pán Z. C. listom zo dňa 13.02.2020 informovaný. S poukazom na to, že žalovaný v súdnej veci vysporiadal nároky poškodeného v súlade s platnou právnou úpravou, preto nárok uplatňovaný žalobou rozporuje a žiada ho ako nedôvodný zamietnuť.

4D. Žalovaný namieta a rozporuje aj žalobcom uplatňovaný nárok na príslušenstvo pohľadávky ako aj nárok na náhradu trov konania. Pokiaľ je predmetom konania náhrada škody, tak v takom prípade čas plnenia náhrady škody nie je ustanovený Občianskym zákonníkom a nie je určený ani dohodou. Jej splnosť sa zásadne určuje podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka. V danom prípade však povaha súdnej veci vylučuje použitie tohto ustanovenia, nakoľko čas plnenia je stanovený špeciálnym právnym predpisom, a to zákonom č. 381/2001 Z. z., keďže v danom prípade je predmetom konania nárok, ktorý sa viaže na dopravnú nehodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Poukázal na ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, avšak túto povinnosť si žalovaná splnila. V zmysle

§ 11 ods. 8 citovaného zákona povinnosť plniť tak vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a do omeškania by sa žalovaný mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím súdu zaplatiť žalobcovi výšku priznanej náhrady škody. Vzhľadom na to, že žalovaný splnil podmienku stanovenú v ustanovení § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., nevznikla mu povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania. Tejto argumentáciou žalovaného dáva za pravdu aj rozhodovacia prax najvyššieho súdu - rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 a sp. zn. 1Cdo/212/2017, sp. zn. 7Cdo/69/2017 zo dňa 12.12.2018 a tiež právny názor uvedený v rozhodnutí Krajského súdu Bratislava 8Co/151/2016 zo dňa 14.06.2016, či Krajského súdu Košice sp. zn. 3Co/174/2018 zo dňa 27.06.2019, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/148/2018 zo dňa 05.03.2019, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/233/2017 zo dňa 13.03.2018. V zmysle právneho názoru vysloveného vo vyššie uvedených rozhodnutiach sankcia v podobe úrokov z omeškania je viazaná výlučne na nesplnenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o PZP bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poistného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté; relevantné tak nie je, ako mala, resp. mohla inak poisťovňa poistnú udalosť vybaviť. Uvedené vychádza aj zo znenia Čl. 4 ods. 6 Smernice 2000/26/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení smerníc Rady č. 73/239/EHS a 88/357/EHS, podľa ktorého členské štáty zavedú povinnosť, podporenú primeranými, účinnými a systematickými finančnými alebo inými rovnocennými správnymi sankciami, že do troch mesiacov odo dňa, kedy poškodená osoba uplatní svoju pohľadávku na náhradu škody buď priamo voči poisťovni osoby, ktorá spôsobila nehodu, alebo voči jej likvidačnému zástupcovi, a) poisťovňa osoby, ktorá spôsobila nehodu, alebo jej likvidačný zástupca predložia odôvodnený návrh na náhradu škody v prípadoch, kedy zodpovednosť nie je sporná a škody sú vyčíslené, alebo b) poisťovňa, ktorej je adresovaná žiadosť o náhradu škody, alebo jej likvidačný zástupca poskytne odôvodnenú odpoveď na body žiadosti v prípadoch, keď zodpovednosť je buď odmietnutá, nie je presne určená alebo škody nie sú úplne vyčíslené. Členské štáty prijímajú ustanovenia, aby zabezpečili, že ak návrh nie je predložený v lehote troch mesiacov, okrem náhrady navrhutej poisťovňou alebo určenej súdom budú poškodenej osobe vyplatené aj úroky.

4E. Žalobca, ak by bol vo veci aktívne legitimovaný, na jednej strane by bol v právnom vzťahu so škodcom, titulom jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka a na druhej strane by bol aj vo vzťahu so žalovaným, ktorý bol poisťovateľom škodcu, tým že by si u neho uplatnil nárok na náhradu škody vo forme vyplatenia poistného plnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti škodcu za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Omeškanie škodcu je preto potrebné vyvodzovať výlučne z jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú na základe ustanovenia § 517 ods. 1, 2 v spojení s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka teda v závislosti od toho, či si škodca splnil svoj záväzok včas a omeškanie žalovaného ako poisťovateľa s vyplatením poistného plnenia je potrebné posudzovať podľa § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré je u poisťovateľa viazané na nesplnenie jeho povinnosti uloženej mu v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Žalobcovi by v prípade danej aktívnej legitimácie tak mohol vzniknúť nárok na zaplatenie úrokov z omeškania proti škodcovi, proti ktorému si však tento nárok neuplatnil. Avšak v zmysle právneho názoru Najvyššieho súdu SR vysloveného vo vyššie uvedených rozhodnutiach sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 a sp. zn. 1Cdo/212/2017, peňažná sankcie v podobe úrokov z omeškania upravená v ustanovení § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ustanovení § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) cit. zákona, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie neostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov od oznámenia poškodenému spôsob vybavenia jeho škodovej udalosti. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala do omeškania v zmysle ustanovenia § 11 ods. 8 zákona o PZP. V súdnej veci bolo na základe dostupných údajov ukončené prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti plniť a v zákonnej lehote v zmysle ustanovenia § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. bola žalovaným poskytnutá náhrada škody, spolu s vysvetlením spôsobu stanovenia skutočnej škody, a preto uplatňovanie príslušenstva pohľadávky je nedôvodné. Vzhľadom na to, že žalobca nie je subjektom práva, o ktoré v konaní ide, nie je daná jeho vecná aktívna legitimácia pre konanie a tiež s poukazom na to, že žalovaný nárok na náhradu škody usporiadal v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z. a Občianskeho zákonníka, odporom podaným v súlade s ustanovením § 267 Civilného sporového poriadku sa žalovaný

domáhal, aby konajúci súd žalobu zamietol a priznal žalovanému proti žalobcovi právo na náhradu trov konania, vzniknutých v súvislosti s bránením práva, v celom rozsahu.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že podstatou sporu, základom veci je, že žalovaný krátil nedôvodne. Žalovaný krátil poistné plnenie pri poistnej udalosti č. 1980131901 z dôvodov uvedených v oznámení o poukázaní náhrady škody zo dňa 13.11.2019. Poukázal na ust. § 4 ods. 2 a 4, § 11 ods. 6, 7, § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o PZP“). Dôkazné bremeno prechádza na žalovaného z dôvodu kráteného poistného, keďže z toho majú priaznivé dôsledky. Podporne poukázal na Uznesenie Ústavného súdu SR z 21. januára 2015, sp. zn.: II. ÚS 38/2015: „V sporovom konaní platí dispozičná a prejednávacia zásada, čo znamená, že účastníci sú v ňom povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé následky, ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu takýchto skutočností tvrdí. Ak účastník neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, vychádza súd pri zisťovaní skutkového stavu z dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, ako aj zo skutkových zistení založených na zhodnom tvrdení účastníkov.“ Podľa čl. 8 CSP: „Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.“ Dôvody krátenia v Oznámení o poukázaní náhrady škody neboli uvedené, nakoľko ide len o konštatovanie „Náhradu škody sme stanovili v súlade s § 442, 443 Občianskeho zákonníka.“ Je to práve žalovaný, kto musí preukázať dôvodnosť svojho krátenia už pri ukončení šetrenia. Žalovaný nepredložil žiadne zákonom stanovené dôvody, pre ktoré krátil dané poistné plnenie, čím nepreukázal tvrdené, a to že sú tu dôvody na krátenie, a tým pádom poisťovňa neunesla svoje dôkazné bremeno.

5A. K svojej aktívnej vecnej legitímácii v konaní uviedol, že žalovaný uvádza nesprávne argumenty, v rozpore so zákonom o PZP o ktorých ako poisťovňa, subjekt znalý práva, najmä zákona PZP a Občianskeho zákonníka vie, napriek tomu úmyselne zahmlieva súdne konanie. Pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným, a ktorá bola postúpená, predstavuje nárok na náhradu škody, z titulu PZP. Nárok uplatnený v tomto konaní vznikol krátením časti nároku na náhradu škody, ktorú si uplatnil poškodený, resp. žalobca, voči žalovanému v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Priamo zákon o PZP dáva zákonný priamy vzťah, t.j. k uplatneniu škody poškodeným priamo voči poisťovni. Žiadny zmluvný vzťah k danému nie je potrebný, práve preto zákonodarca vytvoril lex specialis zákon o PZP, zákon priamo dal možnosti uplatniť priamo náhradu škody poškodeným v poisťovni škodcu. Žalovaný to pozná a bežne, každodenne takto postupujú. Nikdy nenamietajú, že nie je zmluvný vzťah. Argumenty žalovaného sú nedôvodné v príkrom rozpore so zákonom. Žalovaný sa svojimi tvrdeniami opakovane pokúša odpútať pozornosť od základu nároku žalobcu, ktorý je jasný a preukázaný. Autori publikácie s názvom Poistné zmluvy, Ing. Mgr. Petruľák, a Mgr. Šulíková na str. 1 tejto publikácie uvádzajú: „podstatou poistenia je prenos finančných dopadov rizika z jeho nositeľa na iný subjekt (poisťovňa).“ „Úlohou poistenia je najmä prostredníctvom poistného plnenia zabezpečiť finančné prostriedky, ktoré slúžia na zmiernenie dopadov vzniknutej poistnej udalosti.“ Z podstaty poistenia teda nevyplýva, že by poškodený poistnou udalosťou mal najprv znášať finančné dopady rizika, ktoré si pre daný prípad poistil, preukázať tieto finančné dopady poisťovni a až tak ich preniesť na poisťovňu. Poistenie práve naopak slúži na to, aby subjekt odlišný od poisteného (poisťovňa) znášal tieto finančné dopady rizika, ktoré si poistil poistený a za ktoré v pravidelnom intervale uhrádza poisťovni poistné. Požiadavka žalovaného sa teda prieči samotnému princípu poistenia.

5B. V zmysle § 797 odsek 2 OZ. „Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť).“ Nárok na náhradu škody, vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla a teda nie je ani rozhodujúce v prípade navrátenia veci do predošlého stavu kto a ako (t.j. platobné miesto) uhradí škodu. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku je vznik škodovej udalosti. Z vyššie uvedeného ustanovenia zákona teda nevyplýva, že by právo na náhradu škody alebo na poistné plnenie vzniklo až vtedy, keď poškodení preukážu poisťovateľovi finančné dopady rizika, t.j. doklad o úhrade nákladov vynaložených na uvedenie veci do stavu pred poistnou udalosťou. Mal za to, že pokiaľ by tomu tak bolo, zákonodarca by vyslovene takúto požiadavku precizoval v základnom hmotnoprávnom predpise súkromného práva - Občianskom zákonníku. Ak by poistení alebo poškodení z poistných udalostí museli najprv uhradiť náklady a tak žiadať preplatenie, poprel by sa základný význam a účel samotného poistenia. Dané vyplýva nie len z

Občianskeho zákonníka, ale z celospoločenského záujmu a aj z logického, či systematického výkladu. Žalovaný je povinný uhradiť skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodením motorového vozidla. Skutočná škoda má byť priznaná vo výške nákladov za reálne vykonané opravy, ktoré boli nevyhnutné v dôsledku škodovej udalosti už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla (§ 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť za vykonanú a fakturovanú opravu. Na podporu našej argumentácie tiež uviedol, že v zmysle ustálenej judikatúry (NŠ ČR, sp.zn.: 25Cdo347/2000, 25Cdo2575/2000, 5Cdo89/2008 a pod.) nie je podstatné, či poškodený vec skutočne opravil alebo nie, pretože výšku škody nie je možné robiť závislú na tom ako poškodený s vecou naloží, teda napr. či ju niekomu daruje, predá alebo vymení a za akú cenu (protihodnotu), pretože tieto okolnosti sú náhodilé a bez súvislosti s príčinou vzniku škody. Výška škody na veci nemusí byť preukázaná len vyúčtovaním jej opravy (viď faktúru servisu s podrobným rozpisom prác a materiálu). Je možné vychádzať z ceny veci, ktorú mala v dobe poškodenia a z rozsahu, v akom bola poškodená zásahom škodcu. Konanie a tvrdenie žalovaného je v rozpore s podstatou a zmyslom povinného zmluvného poistenia, ktoré má chrániť poškodených. Poškodení nemôžu doplácať na to, resp. byť sankcionovaní za to, že im niekto iný spôsobil škodu. Rozsah náhrady škody poskytnutý žalobcovi by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na navrátenie poškodených motorových vozidiel do predošlého stavu. Nie je daný dôvod, aby náklady neuhradené žalovaným musel znášať žalobca, resp. poškodený, ktorý nezavinil dopravnú nehodu a predmetnou opravou motorového vozidla sa len domáhal uvedenia motorového vozidla do stavu pred nehodou. Skutočnosť, že v zásade nie je potrebné preukazovať vynaloženie nákladov na uvedenie veci do stavu pred poistnou udalosťou ako predpoklad priznania plnenia poisťovne vyplýva aj z iných ustanovení Občianskeho zákonníka. Napr. v ustanovení § 810 OZ sa uvádza: „Poisťený má právo na náhradu nákladov účelne vynaložených na odvrátenie poistnej udalosti, ktorá poisťovnému majetku bezprostredne hrozila. Takisto má právo na náhradu nákladov, ktoré účelne vynaložil, aby zmiernil následky poistnej udalosti.“ Taktiež napr. aj v ustanovení § 449 odsek 3 OZ sa vyslovne uvádza, že: „Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhradzujú tomu, kto ich vynaložil.“ Pokiaľ by teda mal zákonodarca v úmysle ako predpoklad priznania poistného plnenia splnenie povinnosti poisťovne predložiť doklad o tom, že náklady na uvedenie veci do stavu pred poistnou udalosťou poisťený vynaložil, výslovne by túto požiadavku uviedol v zákone, obdobne ako v prípade vyššie uvedeného ustanovenia § 449 odsek 3 OZ a § 810 OZ. Uviedol, že doposiaľ ani z praxe samotnej poisťovne nevyplýva, že by k likvidácii poistnej udalosti od svojich klientov - poisťených alebo poškodených vyžadovala predkladanie dokladov o úhrade faktúry za opravu vozidla. Žalovaný sám veľmi dobre vie, že takáto požiadavka nemá oporu v zákone, a preto predkladanie takýchto dokladov ani nevyžaduje od poškodených pri likvidácii poistných udalostí. Taktiež žalovaný už v predmetnom prípade čiastočne plnil, čo je zrejme z oznámenia o poistnom plnení, pričom nevyžadoval doklad o úhrade faktúry za opravu, preto považuje námietku žalovaného bez právneho alebo skutkového významu. Z vyššie uvedeného je teda zrejme, že výklad, ktorým žalovaný dospel k záveru, že poškodený je dlžníkom žalobcu, je nesprávny, bez opory v zákone, dokonca je to taký právny názor, ktorý popiera logický, spravodlivý výklad právnych predpisov a aj samotnú prax poisťovní v obdobných konaniach. Poškodený, ako veriteľ, postúpil krátený nárok na náhradu škody, ktorý mal voči žalovanému, ako dlžníkovi, pričom faktúra žalobcu predstavovala iba vyčíslenie, nepostúpil svoj dlh voči žalobcovi, ako to nesprávne a účelovo prezentuje žalovaný.

5C. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení uvádza, že ako poisťovateľ nemá a ani nikdy nemal voči poškodenému žiadne povinnosti a záväzky a z toho dôvodu má za to, že je vylúčená existencia akejkoľvek pohľadávky poškodeného (postupcu) voči poisťovateľovi a z toho dôvodu má za to, že je vylúčené aj postúpenie takejto neexistujúcej pohľadávky. Nie je možné akceptovať túto argumentáciu žalovaného. Predmetná argumentácia je priamo v rozpore s priamym nárokom poškodeného podľa § zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“), podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, podľa ktorého: „Náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.“ V zmysle prezentovanej argumentácie žalovaného by tak poškodený mal zákonný nárok voči poisťovni uplatniť si právo na náhradu škody, avšak poisťovňa by ľubovoľne mohla poškodeným uplatnený nárok nerešpektovať, nemala by povinnosť preskúmať a posúdiť poškodeným predložené dokumenty a najmä by nemala povinnosť informovať poškodeného o výsledku šetrenia poistnej udalosti a nemala by žiadnu povinnosť vyplatenia náhrady škody poškodenému. Ustanovenie § 15 ods. 1 zákona o PZP je vo svetle argumentácie žalovaného len púhym zákonným hmotnoprávnym ustanovením, ktoré by prijatím výkladu žalovaného stratilo svoju faktickú vymoženosť. Výklad žalovaného je v rozpore so základným

princípom právneho štátu, ktorým je vymožitelnosť práva. Právo poškodeného na uspokojenie jeho nároku na náhradu škody priamo voči poisťovateľovi je najvyššou formou ochrany poškodeného. Preto žalovaným prezentovaná argumentácia ohľadne neexistencie žiadnych povinností voči poškodenému nemôže požívať ochranu.

5D. Žalovaný ďalej uvádza: „Vychádzajúc z uvedeného je takto zrejmá neexistencia pohľadávky postupcu/postupcov voči Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s., čoho priamym dôsledkom je absencia aktívnej legitímácie žalobcu pre konanie a preto je na mieste žalobu zamietnuť.“ Vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky ako takej a jej existencii poukázal na ust. § 524 a § 525 Občianskeho zákonníka. Účelom postúpenia pohľadávky je, aby došlo k zmene veriteľa, nie aby nastala zmena v obsahu postúpenej pohľadávky, čo by mohlo zhoršiť právne postavenie dlžníka. Ustanovenie § 525 ods. 1 taxatívne vymedzuje pohľadávky, ktoré nemožno postúpiť, pričom nárok na poistné plnenie, ktoré majú povahu peňažnej pohľadávky, tam uvedený nie je, t.j. je možné ho platne postúpiť. Obsahom pohľadávky na peňažné plnenie je totiž povinnosť dlžníka plniť v peniazoch a právo veriteľa požadovať peňažné plnenie. Postúpením peňažnej pohľadávky sa postavenie dlžníka nezhoršuje. Zmena veriteľa peňažnej pohľadávky teda nemá vplyv na obsah pohľadávky. Postúpením (cesiou) na základe písomnej zmluvy prechádza pohľadávka z doterajšieho veriteľa (postupcu) na nového veriteľa (postupníka) v tom stave, v akom v okamihu postúpenia existovala, a to spolu s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Samotné postúpenie nespočíva len v jednoduchom prevode pohľadávky, ale práve v zmene záväzku spôsobujúcej zámenu v osobe oprávneného (veriteľa). Pri tejto zmene totiž postupník ako nový veriteľ nadobúda spolu s postúpenou pohľadávkou aj legitímáciu na jej uplatnenie a vymoženie cestou súdu. Postúpenie pohľadávky je vlastne osobitným prípadom právneho nástupníctva (sukcesie), pri ktorom právny nástupca - postupník (nový veriteľ), nadobúda od právneho predchodcu - postupcu (pôvodného veriteľa), všetky prevádzané práva (creditor posterior in prioris creditoris locum succedit). V predmetnom prípade poškodený z jasne špecifikovanej poistnej udalosti, t.j. veriteľ, postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, ktorá mu mala byť vyplatená žalovaným z titulu nároku na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia, na postupníka, t.j. žalobcu, aby priamo žalobca mohol vymáhať žalovaným neuhradenú pohľadávku od žalovaného. Odmena za postúpenie bola predmetom osobitnej dohody. Takýto postup je v právnej praxi bežný a súdmi akceptovateľný. Zároveň na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky (§ 36 OZ). Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, t.j. žalovaného, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku.

5E. K Rozhodnutiu Krajského súdu Košice, sp. zn. 2Cob/186/2018 zo dňa 28.06.2019, na ktoré poukazuje žalovaný uviedol, že Okresný súd Košice I v rozhodnutí sp. zn. 31Cb/32/2013 zamietol žalobu žalobcu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, pričom Krajský súd v Košiciach takéto rozhodnutie potvrdil. V predmetnom prípade si poškodený najprv svoj nárok uplatnil u poisťovateľa - KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s., kde mal v čase dopravnej nehody uzavreté havarijné poistenie. Následne si rozdiel, t.j. skutočnú škodu uplatnil u žalovaného v poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., v ktorej mal vinník nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie. Poukázal na skutočnosť, že poškodený si môže vybrať, či si nárok uplatní z havarijného poistenia, alebo z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody. Je to na jeho uvážení, a ak mu poisťovňa, kde mal uzavreté havarijné poistenie nevyplatila poistné plnenie v plnej výške, mal právo uplatniť svoj nárok z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody. Okresný súd Košice I v rozhodnutí sp. zn. 31 Cb/32/2013 v bode 35. uvádza, že: „...má súd nepochybne za to, že v čase uzatvorenia danej zmluvy o postúpení pohľadávky neexistovala pohľadávka postupcu proti žalovanému špecifikovaná v danej zmluve ako rozdiel medzi výškou poistného plnenia od havarijného poisťovateľa Komunálnej poisťovne a.s. ako aj zákonného poisťovateľa vinníka žalovaného a skutočnou výškou škody v sume 598,34 EUR, preto postupca ani nemohol platne postúpiť pohľadávku, lebo právne neexistovala. Poškodený bol oprávnený svoj nárok uplatniť iba voči tomu, kto škodu spôsobil, nie voči žalovanému. Tak ako to uviedol aj súd II. inštancie, záväzok poisťovne nahradiť poškodenému škodu za poisteného je totiž záväzkom voči poistenému nie voči poškodenému, vzťah poškodeného a poisťovne nie je vzťahom zodpovednosti za škodu, pretože zodpovednostný vzťah vzniká len medzi poškodeným a tým, kto mu škodu spôsobil. Poisťovňa nie je zodpovedná za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je však povinná plniť za „zodpovedného“ poisteného, ktorý u nej uplatnil právo vyplývajúce mu z poistného vzťahu. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný poskytol poistné plnenie poškodenému výlučne za poisteného a žalovaný - ako poisťovňa teda nemala voči poškodenému žiadne povinnosti...“ Voči rozhodnutiu súdu I. inštancie podal žalobca odvolanie, v ktorom o.i. namietal aj vnútornú rozpornosť napadnutého rozsudku, keď súd najprv aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu spochybnil a následne

odkázal na § 15 zákona o PZP, ktorý priamo žalobcovi umožňuje uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo u poisťovateľa. Odvolací súd v bode 32 odôvodnenia rozhodnutia uvádza: „Žalovaná voči poškodenému nemala a nemá žiadne povinnosti, pretože len poistený má právo, aby zaňho uhradila škodu poškodenému z titulu existujúceho poistno-právneho vzťahu. Preto v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený (G.C.) nebol voči žalovanému veriteľom pohľadávky, ktorú by mohol zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou podľa § 524 a nasl. OZ postúpiť na žalobcu. Nárok na náhradu škody si síce môže uplatniť proti poisťovateľovi, ale má ho voči škodcovi. K vzťahu poškodený - poisťovňa - podstata povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „PZP“) uviedol, že argumentácia použitá v týchto rozhodnutiach sa prieči samotnej podstate a zmyslu poistenia. Poukázal na § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“), podľa ktorého: „Náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.“ Aj samotná dôvodová správa k zákonu o PZP k ust. § 15 zákona o PZP, ktorý upravuje priamy nárok poškodeného, uvádza: „Na rozdiel od doterajšej úpravy, ktorá počítala s priamym nárokom poškodeného proti poisťovateľovi len v štyroch špecifických prípadoch, sa počítala s tým, že poškodený bude mať generálne priamy nárok na náhradu škody proti zodpovednostnému poisťovateľovi (action direct). Táto úprava, ktorú poznajú všetky obdobné právne úpravy v Európe, vychádza zo štrasburského dohovoru z r. 1959. Zvýšená ochrana poškodeného si vyžaduje, aby právo na náhradu škody bolo garantované aj vtedy, ak poistený porušil poistnú zmluvu takým spôsobom, že by poisťiteľ vo vzťahu k nemu síce mohol odmietnuť plnenie z poistenia zodpovednosti, ale nemôže tak urobiť vo vzťahu k poškodenému.“ Aj poukazujúc na dôvodovú správu k zákonu o PZP, zmyslom novo prijatej právnej úpravy v zákone o PZP bolo uľahčenie uplatňovania nárokov poškodených voči zodpovednostnému poisťovateľovi a garantovanie ich nároku, ak by došlo k vzniku situácie, že škodu si nemôžu vymôcť od škodcu - vinníka dopravnej nehody. Priamo z dôvodovej správy vyplýva, že poisťiteľ nemôže odmietnuť plnenie z poistenia zodpovednosti vo vzťahu k poškodenému. Z uvedeného ustanovenia vyplýva priamy nárok poškodeného voči poisťovateľovi. Medzi poisťovateľom a poškodeným tak na základe uvedeného existuje špecifický právny vzťah, na základe ktorého má na jednej strane poškodený nárok uplatniť priamo voči poisťovateľovi svoj nárok na náhradu škody a poisťovateľ je na druhej strane povinný poistnú udalosť prešetriť a vyplatiť poškodenému sumu zodpovedajúcu škode, ktorá vznikla poškodenému. Poisťovateľ má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako škodca. Poškodený tak môže priamo od neho požadovať na súde alebo mimo neho náhradu škody. Právo poškodeného na uspokojenie jeho nároku na náhradu škody priamo voči poisťovateľovi je z toho dôvodu najvyššou formou ochrany poškodeného. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 3Cob/75/2017, kde Krajský súd potvrdil rozhodnutie Okresného súdu v Košiciach v predmetnej veci a zaviazal žalobcu na úhradu žalovanej sumy a príslušenstva. Okrem iného, poukázal na body 32. a 33. predmetného rozhodnutia, v zmysle ktorého Krajský súd potvrdil nesprávnosť argumentácie žalovaného spočívajúcej v tvrdení, že žalovaný nie je s poškodeným v žiadnom právnom vzťahu: „32. K námietke, že žalovaný nikdy nebol s postupcom v žiadnom právnom vzťahu, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 4 ods. 4a hlavne ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. podľa ktorého náhradu škody uhrádza poisťovateľ (v tomto prípade žalovaný) poškodenému (postupca). Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.“ „33. Tieto ustanovenia by mali byť pre žalovaného nepochybné.“ V súlade s vyššie uvedeným tak považuje argumentáciu súdu, podľa ktorej nemá a ani nemal voči poškodenému žiadne povinnosti, za argumentáciu protizákonnú, v rozpore s celým princípom PZP, poškodzujúcu práva poškodených a aj vlastných poistených. Zároveň uviedol, že právo poškodeného na uspokojenie jeho nároku na náhradu škody priamo voči poisťovateľovi je najvyššou formou ochrany poškodeného, preto bolo zákonodarcom zákonom LEX specialis upravené osobitne.

5F.K výške uplatňovaného nároku uviedol, že žalovaný v podanom odpore uvádza: „S poukazom na to, že žalovaný v súdnej veci vysporiadal nároky poškodeného v súlade s platnou právnou úpravou, preto nárok uplatňovaný žalobou rozporuje a žiada ho ako nedôvodný zamietnuť.“ Žalovaný predložil cenníky servisov VEKTOR, s.r.o. (zmluvný servis žalovaného, pre „neautorizované značky“), Automobilové opravne Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, a.s., prevádzka Košice, AUTO VALAS s.r.o., Auto PALAZZO Košice, spol. s.r.o. - „neautorizované všetky“, možno tak predpokladať, že je to taktiež zmluvný servis a 3H MOBIL s.r.o.. Aj uvedené len preukazuje skutočnosť, že žalovaný pri posudzovaní nároku na výplatu poistného plnenia vychádza a robí rozdiely medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi, zmluvnými a nezmluvnými servismi, čo je v rozpore s platnou právnou úpravou. Zároveň poukázal na to, že všetky predložené cenníky žalovaným sú z obdobia od roku 2012

do roku 2016, čiže mal za to, že žalovaný účelovo predkladá súdu staršie cenníky, nakoľko aj ceny za opravu motorových vozidiel boli nižšie. Rozlišovanie servisov na autorizované a neautorizované je v rozpore s platnou právnou úpravou a taktiež európskou legislatívou. Podľa platnej slovenskej právnej úpravy nie je stanovené, že poškodený si musí dať opraviť svoje poškodené motorové vozidlo v autorizovanom servise. Práve naopak, poškodený je oprávnený rozhodnúť sa, v akom autoservise si nechá svoje poškodené motorové vozidlo opraviť. Uvedené je v absolútnom súlade s legislatívou Európskej únie a to konkrétne s nariadeniami komisie EÚ, ktoré sú priamo aplikovateľné a právne záväzné aj v právnom poriadku Slovenskej republiky, v zmysle ktorých je stanovená „blokovaná výnimka“, ktorá má zaručiť, že všetky servisy majú rovnaké postavenie a nie je možné zvýhodňovať alebo nezvýhodňovať, či preferovať niektoré z nich. Žalovaný len poukazuje na rozdielnosť servisov čo sa týka kategorizácie na autorizované a neautorizované, ale neprihliada už na samotnú kvalitu a vybavenie servisu ako také, či používané materiály, pričom práve tieto skutočnosti by mali byť rozhodujúce. Aj „neautorizovaný“ servis ma predsa náklady na strojovú techniku, materiál, náklady na zamestnancov či režijné náklady. Žalobca, ako servis vykonávajúci opravu predmetných poškodených vozidiel riadne disponuje oprávnením na vykonávanie opráv ako aj príslušnou technológiou a odbornosťou. A taktiež aj v „neautorizovaných“ servisoch je nevyhnutné zaškoľovať zamestnancov, aby si servis udržal svoj odborný status a zabezpečil kvalitu opravy poškodených motorových vozidiel. Je neakceptovateľné, že ak servis má určitú sumu za normohodinu, ktorú si určí v súlade s právom slobodne podnikáť, a ak dôjde k poisťovej udalosti, aby túto normohodinu znížil, len preto, že poisťovňa „zvykne“ preplácať iba určitú výšku. Takéto nazeranie je absurdné, veď vynaloží rovnakú prácu, ako keby to nebola poisťová udalosť. Skutočnosť, že poisťovňa, resp. žalovaný, nepozná pomery jednotlivých servisov, neznamena, že má, resp. môže, určiť svojvoľne a direktívne výšku nákladov na opravu. Takéto konanie považuje za v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže. Ak by sa pripustil výklad poisťovne, tak potom poisťovňa považuje za prirodzené a bežné v obchodnom styku, ak určitá spoločnosť vyfakturuje za svoje služby alebo tovary určitú sumu, tak príjemca tejto služby alebo tovaru, nemusí uhradiť danú sumu, lebo tento príjemca to zvykne takto robiť a on sa riadi vlastnými pravidlami. Zdôraznil, že v zmysle ustálenej judikatúry je len na poškodenom, ako si nechá svoje poškodené motorové vozidlo opraviť, či v autorizovanom alebo neautorizovanom, zmluvnom alebo nezmluvnom autoservise. Aj neautorizovaný autoservis dokáže zabezpečiť rovnako kvalitnú opravu poškodeného motorového vozidla ako autorizovaný. V zmysle § 4 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov: „Zakázaná je najmä dohoda obmedzujúca súťaž, ktorá spočíva a) v priamom alebo nepriamom určení cien tovaru alebo iných obchodných podmienok, d) záväzku účastníkov dohody, že voči jednotlivým podnikateľom budú pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení uplatňovať rozdielne podmienky, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži,“ Protisúťažný efekt majú nielen dohody medzi priamymi konkurentmi (horizontálne dohody), ale aj vertikálne dohody medzi podnikateľmi, ktorí pôsobia na iných stupňoch distribučného reťazca, napr. vo vzťahu dodávateľ - odberateľ, či poisťovňa - „autorizovaný“ alebo zmluvný servis. Konaním poisťovne, ktoré spočíva v tom, že akceptuje dohodnutú cenu iba „autorizovanej“ alebo zmluvnej opravovne, dochádza k obmedzovaniu súťaže pre menšie resp. „neautorizované“ resp. nezmluvné servisy, ktoré za tú istú prácu, iba preto že nemajú dohodu z poisťovňou, dostanú iba poisťovňou priamo určenú sumu. Týmto konaním môže dôjsť na trhu k priamemu určeniu cien tovarov a iných obchodných podmienok, t. j. k obmedzeniu hospodárskej súťaže. Z uvedeného tak vyplýva, že ak sa zákazník, v rámci zmluvnej slobody, rozhodne pre „neautorizovaný“ či nezmluvný servis, resp. pre iný ako partnerský servis, tak bude znevýhodňovaný, a to krátením poisťového plnenia. Uvedené konanie žalovaného, ktorým tak poškodzuje práva spotrebiteľov a ostatných subjektov, nemôže požívať právnu ochranu. Tvrdil, že na preukázanie skutočnosti, že cena za opravu účtovaná žalobcom pri motorovom vozidle M. K. vo výške 50,00 EUR je primeraná v danom regióne, predložil súdu spolu s podanou žalobou aj cenníky autoservisov, z ktorých vyplýva, že cena účtovaná žalobcom je v danom regióne obvyklá. Oznamenie o poukazaní náhrady škody žalovaného je nepreskúmateľné a riadne neodôvodnené. Žalovaný zároveň rozlišuje servisy v rozpore s platnou právnou ochranou, jeho krátenie je nedôvodné, a takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu.

5G. Vo vzťahu k úroku z omeškania žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, ktorý vo svojom rozhodnutí judikoval, že žalobca nemá nárok na úroky z omeškania v prípade, ak si žalovaný (poisťovňa) splnil zákonnú povinnosť prešetrenia poisťovej udalosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenej prevádzkou motorového vozidla v platnom znení. K uvedenému uviedol, že podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018, na ktoré poukazuje žalovaný: "Peňažná sankcia v podobe úrokov

z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2001 Z. z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nespĺnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. do omeškania." Žalobca uplatnenie úroku z omeškania v návrhu na vydanie platobného rozkazu právne odôvodnil ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako sankciu za nesplnenie povinnosti peňažnej povahy, t.j. riadne a včas uhradiť poistné plnenie. Žalobca nežiadal o zaplatenie úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP za omeškanie žalovaného so splnením nepeňažnej povinnosti (ukončiť šetrenie poistnej udalosti v lehote stanovenej zákonom). Vychádzajúc zo znenia ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP, tieto podľa nášho názoru nevylučujú aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko postihujú inú nečinnosť poisťovateľa a včasné nesplnenie odlišných povinností, než ako vyplývajú z ustanovenia § 517 ods. 2 OZ. Podstatným kritériom pre rozlíšenie považujeme to, že v ustanovení § 11 ods. 8 zákona o PZP zákonodarca postihol nečinnosť poisťovateľa spočívajúcu v nepeňažnom plnení, pričom ustanovením § 517 ods. 2 OZ je sankcionovaná nečinnosť spočívajúca v omeškaní so splnením peňažného dlhu. Uvedené znamená, že pokiaľ si splnil žalovaný v predmetnej veci svoje povinnosti vo vzťahu k žalobcovi vyplývajúce mu z ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o PZP, a teda ho nemožno sankcionovať podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, nevylučuje to aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, a teda priznanie úrokov z omeškania z dôvodu omeškania žalovaného so splnením svojho peňažného záväzku vo vzťahu k žalobcovi riadne a včas. Žalobca žalovanému riadne preukázal svoj nárok na náhradu škody predložením faktúry za opravu vozidla a žalovaný plniť tento preukázaný nárok odmietol bez toho, aby na to boli dané právne relevantné dôvody. Vzhľadom k tomu, že nárok na zaplatenie sumy 917,59 EUR - náklady za opravu poškodeného motorového vozidla, žalovaný žalobcovi neuhradil v lehote stanovenej v § 797 ods. 3 OZ, neposkytol žalobcovi plnenie riadne a včas a tým sa s plnením dostal do omeškania. Nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, patrí žalobcovi popri plnení jeho nárokov v zmysle § 517 ods. 2 OZ aj nárok na úrok z omeškania odo dňa, kedy sa žalovaný do omeškania s plnením dostal. Závery v Rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 nemožno aplikovať na predmetný prípad aj z toho dôvodu, že žalobca si neuplatnil úrok z omeškania podľa špeciálnej právnej normy - zákona o PZP. Z citovanej právnej vety v rozsudku Najvyššieho súdu SR zároveň vyplýva, že Najvyšší súd SR sa v predmetnom rozsudku vôbec nezaoberal skutočnosťou, či žalobca má alebo nemá nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti, ale vo svojich úvahách sa venuje len úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Najvyšší súd SR teda nevylúčil aplikáciu úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v prípade omeškania s poskytnutím peňažného plnenia. Ak by sa pripustili závery Najvyššieho súdu SR v rozsudku sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 nastala by absurdná situácia, kedy by žalobcovia (poškodení) mali nárok na zaplatenie úroku z omeškania priamo od škodcov podľa § 517 ods. 2 OZ, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti riadne a včas, ale voči poisťovateľovi by titulom uplatnenia nároku z PZP takýto nárok nemali. V prípade aplikácie daného rozsudku by tak došlo k popretiu povinného zmluvného poistenia, podstatou ktorého je právo poisteného, aby poisťovňa za neho uhradila poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na motorovom vozidle, ktorú spôsobil poistený. Zároveň v prípade aplikácie rozsudku Najvyššieho súdu SR by došlo k diskriminácii dlžníkov odlišných od poisťovní, kedy by došlo k zvýhodneniu poisťovateľov (poisťovní) na úkor ostatných dlžníkov, ktorý by boli na rozdiel od poisťovateľov zaviazaní zaplatiť úroky z omeškania od momentu kedy sa dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu. Uvedený výklad jednoznačne nie je zámerom zákonodarcu. Žalobca, resp. jeho právny predchodca predložil žalovanému faktúru za opravu vozidla, ktorú bol žalovaný povinný prešetriť v rámci šetrenia poistnej udalosti, a do 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti žalobcovi poskytnúť poistné plnenie. Ak žalovaný, čo i len časť zo žalobcom uhradenej faktúry neuhradil, pričom v súdnom konaní sa preukáže nárok žalobcu na zaplatenie celej fakturovanej sumy, nie je dôvod na nepriznanie úrokov z omeškania, keďže je zrejmé, že žalovaný neplnil peňažné plnenie riadne a včas. Tento skutkový stav sa nijakým spôsobom neodlišuje od klasického záväzkového vzťahu, kedy ak veriteľ vyzve dlžníka na zaplatenie peňažného dlhu, ktorý však neakceptuje veriteľom požadovanú výšku plnenia, pričom v súdnom konaní sa neskôr preukáže, že veriteľ má nárok na ním požadovanú výšku plnenia, súd zaviaže dlžníka aj na úhradu úroku z omeškania za nesplnenie peňažného dlhu riadne a včas. Úroky z omeškania majú povahu sankcie (sankčné úroky) za omeškanie dlžníka so splnením záväzku (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ak by sa pripustili závery v rozsudku Najvyššieho súdu SR, neexistovala by žiadna sankcia pre poisťovňu v prípade, ak by neposkytla peňažné plnenie

riadne a včas, čo by malo za následok aj nárast počtu súdnych konaní a zaťaženia súdov súdnymi konaniami voči poisťovniam. Na podporu týchto tvrdení poukázal aj na nasledovnú judikatúru: „Zákon č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov je osobitným zákonom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku (OZ), ktorý je všeobecným právnym predpisom upravujúcim súkromnoprávne vzťahy (§ 1 ods. 2 OZ). Vzťah týchto dvoch predpisov vyplýva zo zásady „lex specialis derogat legi generali“, čo znamená, že ustanovenia osobitného predpisu sa použijú prednostne v prípade, ak tento osobitný zákon upravuje niektorú otázku odlišne od všeobecného právneho predpisu. Ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP výslovne ustanovuje, kedy vzniká poisťiteľovi povinnosť poskytnúť poistné plnenie poškodenému. Ide zároveň o úpravu termínu, kedy nastáva splatnosť poistného plnenia. Omeškanie dlžníka je sankciou za porušenie povinností splniť dlh riadne a včas. Omeškanie začína uplynutím doby splatnosti, ktorá vyplýva z hmotného práva. Vo všeobecnosti platí, že ak sa dlžník dostane do omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od neho popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 OZ). Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP upravuje osobitnú sankciu vo forme peňažných úrokov z omeškania pre prípad, ak poisťovateľ nesplní svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona, teda v lehote do 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti neskončí prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností, resp. neposkytne poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť poistné plnenie. Odvolací súd je toho názoru, že zákonná povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania vyplývajúca z ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vznikne vždy aj v tom prípade, ak poisťovateľ nevyplatí bezdôvodne, plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 zákona, a to bez ohľadu na to, či pritom porušil alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z ust. § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení.“ (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/335/2017 zo dňa 22.11.2018) Povinnosť nepeňažnej povahy, ktorá je stanovená v ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP, pri nesplnení ktorej vzniká poškodenému nárok na úrok z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, si zároveň nemožno vykladať tak, že na jej splnenie postačuje, ak poisťovňa len formálne zašle poškodenému oznámenie o výsledku šetrenia poistnej udalosti, ak výsledok šetrenia je neodôvodnený a nepreskúmateľný. Z uvedeného dôvodu preto v danom prípade nemožno ani prijať záver, že by si žalovaný splnil povinnosť stanovenú v § 11 ods. 6 zákona o PZP tým, že v lehote stanovenej v zákone oznámil poškodenému výsledky šetrenia poistnej udalosti. Zároveň tiež poukazujeme aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/291/2018 zo dňa 30.01.2019, v ktorom sa odvolací súd vysporiadal s argumentáciou žalovaného ohľadom nároku žalobcu na úrok z omeškania s poukazom na § 11 ods. 6, 7, 8 zákona o PZP .

5H.Žalobca v zmysle § 14 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov navrhol pokračovanie v konaní na Okresnom súde Košice I, ktorého príslušnosť je založená v zmysle § 19 písm. b) CSP: „Popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode: nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.“ Zo správy o nehode zo dňa 13.11.2019 je zrejmé, že ku škodovej udalosti došlo na autobusovej stanici, ktorá má sídlo na ul. Staničné nám. 11, 040 01 Košice, pričom táto oblasť spadá do rozhodovacej právomoci pre Okresný súd Košice I, preto v zmysle vyššie citovaného ustanovenia navrhol pokračovanie na Okresnom súde Košice I. Žalobca má možnosť voľby medzi všeobecným súdom žalovaného a súdom daným na výber podľa § 19 CSP.

6.Žalovaný, hoci bo na pojednávanie dňa 27.08.2021 riadne predvolaný, na pojednávanie sa nedostavil. Požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

7.Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutočný stav veci:

8.Žalobca na podporu svojich tvrdení použil ako prostriedky svojho procesného útoku nasledovné dôkazy: Faktúru č. 20200001, Zmluvu o postúpení pohľadávky z 28.02.2020, Cenníky servisných prác (Moris Slovakia s.r.o. a Auto Gábiel, s.r.o.), kategorizáciu vozidiel, Kalkuláciu žalovaného z 15.11.2019, Oznámenie o poukázaní náhrady škody zo dňa 13.02.2020, Správu o nehode, Oznámenie o poukázaní náhrady škody zo dňa 13.02.2020,

9.Žalovaný na podporu svojich tvrdení použil ako prostriedky svojej procesnej obrany nasledovné dôkazy: Hlásenie škodovej udalosti, Kalkuláciu opravy z 15.11.2019, Faktúru žalobcu č. 20200001, Správu o nehode, Rozpis nákladov na opravu vyhotovený žalobcom, fotodokumentáciu, splnomocnenie zo 07.01.2020, Žiadosť poškodeného o úhradu poistného plnenia, posúdenie primeranosti nákladov na opravu, Cenníky servisných prác (Auto PALAZZO Košice, spol. s r.o., DEXTTER s.r.o., VEKTOR, s.r.o.,

3H MOBIL s.r.o., AUTO-VALAS s.r.o., Automobilové opravovne Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, a.s., prevádzka Košice).

10. Medzi stranami konania nebolo sporné, že dňa 13.11.2019 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle M. - K. R. XXX, EČV: C., ktoré v čase škodovej udalosti patrilo Z. C., bytom: M. XXXX/X, XXX XX C.. Predmetná škodová udalosť bola spôsobená vodičom iného motorového vozidla s EČV: C., ktoré v čase dopravnej nehody patrilo spoločnosti eurobus, a.s. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená a ten ju zaregistroval pod číslom poisťnej udalosti 1980131901. Vzhľadom na vzniknutú situáciu si poškodený, t.j. Z. C., dal svoje poškodené motorové vozidlo M. - K. CLK XXX, EČV: C., opraviť v servise RENOMAX s.r.o., t.j. u žalobcu. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli podľa faktúry žalobcu vo výške 2 367,79 EUR s DPH. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného. Poškodenému bolo Oznámením o poukázaní náhrady škody zo dňa 13.02.2020 oznámené, že bolo ukončené šetrenie poisťnej udalosti č. 1980131901, a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Fakturovaná suma za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poisťnej udalosti č. 1980131901 predstavovala sumu 2 367,79 EUR s DPH. Suma priznaná a uhradená žalovaným však bola iba do výšky 1 450,20 EUR. Celková nepriznaná suma je 917,59 EUR. Táto neuznaná suma 917,59 EUR bola vlastníkom motorového vozidla M. - K. CLK XXX, EČV: C., ktorým je poškodený postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.02.2020. Podľa vyjadrenia uvedeného v oznámení o poukázaní náhrady škody náhrada škody bola stanovená v súlade s § 442, 443 Občianskeho zákonníka nasledovne: faktúra za opravu bola vystavená na sumu 2 367,79 EUR, neboli priznané položky za prácu v sume 557,57 EUR a za lakovacie práce v sume 360,02 EUR. Poistné plnenie predstavovalo 1 450,20 EUR.

11. Sporné medzi stranami je, či žalobca je v konaní aktívne legitimovaný, či je zmluva o postúpení pohľadávky platná a či má žalobca nárok na zaplatenie sumy 917,59 EUR a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 917,59 EUR od 29.02.2020 do zaplatenia voči žalovanému.

12. Faktúrou č. 20200001 zo dňa 02.01.2020 splatnou 09.01.2020, na sumu 2 367,79 EUR (vrátane DPH) bolo súdu preukázané, že žalobca vyúčtoval Z. C., M. X, XXX XX C. cenu za opravu vozidla M. K. R. XXX R., EČV: C..

13. Oznámením o poukázaní náhrady škody (vo veci poisťnej udalosti č. 1980131901) zo dňa 13.02.2020 adresovaným Z. C. (poškodenému) bolo súdu preukázané, že v nasledujúcich dňoch z povinného zmluvného poistenia poisteného žalovaného spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. poukáže náhradu škody za poškodenie vozidla vo výške 1 450,20 EUR (s DPH) na účet servisu (žalobcu). Náhradu škody stanovili v súlade s ust. § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka nasledovne: faktúra za opravu s DPH bola vystavená na sumu 2 367,79 EUR, z ktorej bola odpočítaná za nepriznané položky suma 557,57 EUR za prácu a suma 360,02 EUR za lakovacie práce s tým, že poistné plnenie je vo výške 1 450,20 EUR. Z uvedeného vyplýva, že poisťovňa najneskôr dňa 13.02.2020 ukončila šetrenie predmetnej poisťnej udalosti.

14. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.02.2020 mal súd preukázané, že postupca Z. C. postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému vo výške 917,59 EUR na žalobcu (postupníka). Postupca prehlásil, že mal voči dlžníkovi Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. pohľadávku v celkovej výške 2 367,79 EUR. Predmetná pohľadávka vznikla z dôvodu poisťnej udalosti č. 1980131901 zo dňa 13.11.2019, v dôsledku ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla M. K. R., EČV: C.. Predmetná suma bola u dlžníka (žalovaného) uplatnená faktúrou č. 20200001 a z časti vo výške 1 450,20 EUR bola priznaná a uhradená. Zostávajúci dlh vo výške 917,59 EUR nie je uhradený. Predmetom zmluvy je postúpenie nezaplatennej pohľadávky vo výške 917,59 EUR, čo predstavuje rozdiel medzi fakturovanou škodou a škodou reálne zaplatenou spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. a jej príslušenstva, z postupcu na postupníka za podmienok stanovených touto zmluvou. Odplata za postúpenie je dohodnutá v osobitnej dohode. Príslušenstvo pohľadávky tvoria úroky z omeškania a trovy konania. Postupca prehlásil, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna. Zmluvné strany vyhlásili, že zmluva vyjadruje ich skutočnú, slobodnú a vážnu vôľu.

15. Z kalkulácie opravy zo dňa 06.11.2019 vyhotovenej žalovaným v súvislosti s predmetnou poisťnou udalosťou súd zistil, že náklady na opravu poškodeného vozidla Z. C. predstavujú 841,53 EUR bez DPH (DPH je 168,31 EUR). Cena za práce bola stanovená sumou 16,60 EUR bez DPH za jednu normohodinu.

16. Zo správy o nehode súd zistil, že k nej došlo dňa 13.11.2019 o 11:30 hod. v Košiciach pri autobusovej stanici. Nehodu spôsobil vodič spoločnosti eurobus, a.s. poisťovňa žalovaného. Poškodené bolo vozidlo Z. C..

17. Z rozpisu nákladov na opravu zo dňa 30.12.2019 vyhotoveného žalobcom súd zistil, že predpokladané náklady na opravu vozidla M. K. R., EČV: C. predstavujú 2 367,79 EUR.

18. Listom zo dňa 07.01.2020 bolo súdu preukázané, že poškodený Z. C. žiadal poisťovňu o úhradu poistného plnenia priamo na účet servisu.

19. Cenníkmi servisných služieb a kategorizáciou vozidiel mal súd preukázané ceny za servisné a lakovacie práce v príslušnom regióne s tým, že v servise Moris Slovakia s.r.o., Alejová 4, 040 11 Košice bola cena týchto prác 55 EUR bez DPH za mechanické práce a 61 EUR bez DPH za klampiarske a lakovacie práce a v servise Auto Gábiel, s.r.o., Vozárova 5, 040 17 Košice bola cena týchto prác 65 EUR bez DPH.

20. Hláseniami škodovej udalosti mal súd preukázané, že predmetná škodová udalosť bola v dňoch 13.11.2019 a 20.11.2019 nahlásená žalovanému.

21. Na preukázanie výšky cien servisných prác žalovaný predložil súdu cenníky servisov Auto PALAZZO Košice, spol. s r.o. (z roku 2016), DEXTTER s.r.o. (z roku 2016), VEKTOR, s.r.o. (z roku 2014), 3H MOBIL s.r.o. (z roku 2014), AUTO-VALAS s.r.o. (z roku 2015), Automobilové opravovne Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, a.s., prevádzka Košice (z roku 2012), z ktorých vyplýva, že ich ceny sú nižšie ako ceny žalobcu. Jedná sa však o zmluvné servisy žalovaného, ktorý neuviedol, či ceny v predložených cenníkoch platia aj pre tretie osoby, ktoré nie sú v zmluvnom vzťahu so servisom. Navyše cenníky sú z obdobia rokov od 2012 do 2016, pričom oprava vozidla bola vykonaná koncom roku 2019.

22. Žalovaný doposiaľ neuhradil žalobcovi 917,59 EUR, ani úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 917,59 EUR od 29.02.2020 do zaplatenia.

23. Žalovaný namietal, že žalobca v konaní nie je aktívne legitimovaný a že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná.

24. Podľa ust. § 524 Občianskeho zákonníka: (1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa ust. § 35 Občianskeho zákonníka: (1) Prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejaviť. (2) Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. (3) Právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

26. Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

27. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa ust. § 40 Občianskeho zákonníka: (1) Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. (2) Písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. (3) Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. (4) Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon

urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou. (5) Na právne úkony uskutočnené elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou a opatrené časovou pečiatkou sa osvedčenie pravosti podpisu nevyžaduje. (6) Na písomné právne úkony tých, ktorí nemôžu čítať a písať, je potrebná úradná zápisnica. Úradná zápisnica sa nevyžaduje, ak má ten, kto nemôže čítať alebo písať, schopnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu s pomocou prístrojov alebo špeciálnych pomôcok alebo prostredníctvom inej osoby, ktorú si zvolí, a je schopný vlastnoručne listinu podpísať.

29.Z obsahu predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky súd zistil, že má všetky náležitosti stanovené právnymi predpismi, je určitá, zrozumiteľná a platná. Účastníci zmluvy sú riadne označení. Postúpená pohľadávka je jednoznačne identifikovateľná uvedením čísla poisťnej udalosti. Výška postúpenej pohľadávky je v zmluve uvedená a dlžník je tiež riadne označený. Predmet zmluvy je riadne uvedený a určený - jedná sa o postúpenie pohľadávky. V článku II. predmetnej zmluvy postupca jednoznačne prehlasuje, že špecifikácia postupovaných pohľadávok je úplná a správna. Zo obsahu zmluvy jednoznačne vyplýva prejav vôle zmluvných strán. Vo vzťahu k posudzovaniu platnosti alebo neplatnosti právnych úkonov je potrebné poukázať a prihliadnuť aj na žalobcom uvedený Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 1. apríla 2015, podľa ktorého sa má preferovať výklad v prospech platnosti právnych úkonov. Predmetná zmluva o postúpení pohľadávky, vzhľadom na vyššie uvedené spĺňa a obsahuje všetky obligatórne náležitosti stanovené zákonom - jasne špecifikovaných účastníkov zmluvy a predmet postúpenia, spolu s vyjadrením prejavu vôle postupcu s postúpením pohľadávky.

30.Žalovaný tvrdil, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. K tvrdeniam žalovaného je potrebné uviesť, že samotná škoda vznikla poistenému momentom vzniku škodovej udalosti, pričom faktúra slúži len na preukázanie výšky škody, nie však vzniku samotnej škody, na reparáciu ktorej má žalobca nárok a ktorej vznik nie je v zmysle vyššie uvedenej súvislosti potrebné preukazovať inak. Podľa ust. § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na poisťné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poisťného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. V zmysle ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. v platnom znení poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu. Tvrdenie žalovaného, podľa ktorého by poistený musel v prípade opravy poškodeného motorového vozidla uhradiť náklady sám a až potom by bol oprávnený žiadať náhradu škody od poisťovne, je v rozpore s podstatou a zmyslom poistenia, ktoré má chrániť poisteného. Z uvedeného vyplýva, že poškodenému Z. C. už vznikla škoda momentom vzniku škodovej udalosti. Nie je sporné, že predmetnú faktúru vystavil žalobca poškodenému, teda na základe tejto faktúry mal plniť poškodený žalobcovi. Žalobca nemohol faktúru vystaviť priamo žalovanému, nakoľko nebol s ním v žiadnom právnom vzťahu. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky jednoznačne vyplýva, že postupca postúpil na žalobcu ako postupníka pohľadávku voči žalovanému. Jednalo sa o časť škody, ktorá vznikla poškodenému momentom vzniku škodovej udalosti. Nešlo teda o postúpenie pohľadávky z faktúry č. 20200001, ako sa to nesprávne snaží interpretovať žalovaný.

31.Právo poškodeného na uspokojenie jeho nároku na náhradu škody priamo voči poisťovateľovi vyplýva z ust. § 4 a ust. § 15 ods. 1 PZP a je najvyššou formou ochrany poškodeného. Preto žalovaným prezentovaná argumentácia ohľadne neexistencie žiadnych povinností voči poškodenému nemôže požívať ochranu. Aj samotná dôvodová správa k zákonu o PZP k ust. § 15 zákona o PZP, ktorý upravuje priamy nárok poškodeného, uvádza: „Na rozdiel od doterajšej úpravy, ktorá počítala s priamym nárokom poškodeného proti poisťiteľovi len v štyroch špecifických prípadoch, sa počítala s tým, že poškodený bude mať generálne priamy nárok na náhradu škody proti zodpovednostnému poisťiteľovi (action direct). Táto úprava, ktorú poznajú všetky obdobné právne úpravy v Európe, vychádza zo štrasburského dohovoru z r. 1959. Zvýšená ochrana poškodeného si vyžaduje, aby právo na náhradu škody bolo garantované aj vtedy, ak poistený porušil poisťnú zmluvu takým spôsobom, že by poisťiteľ vo vzťahu k nemu síce mohol odmietnuť plnenie z poistenia zodpovednosti, ale nemôže tak urobiť

vo vzťahu k poškodenému.“ Z dôvodovej správy vyplýva, že poisťiteľ nemôže odmietnuť plnenie z poistenia zodpovednosti vo vzťahu k poškodenému. Medzi poisťovateľom a poškodeným tak na základe uvedeného existuje špecifický právny vzťah, na základe ktorého má na jednej strane poškodený nárok uplatniť priamo voči poisťovateľovi svoj nárok na náhradu škody a poisťovateľ je na druhej strane povinný poistnú udalosť prešetriť a vyplatiť poškodenému sumu zodpovedajúcu škode, ktorá vznikla poškodenému. Poisťovateľ má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako škodca. Poškodený tak môže priamo od neho požadovať na súde alebo mimo neho náhradu škody.

32.Zákon č. 381/2001 Z.z. je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku osobitným právnym predpisom, tzv. lex specialis, preto vo vzťahu k námietke žalovaného o nemožnosti uplatnenia práva na plnenie zo strany poškodeného proti poisťovateľovi v zmysle § 823 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že osobitný predpis, t.j. zák. č. 381/2001 Z.z. ustanovuje inak.

33.V zmysle ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. teda poškodený (Z. C.) je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (žalovanému). Z. C. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.02.2020 riadne postúpil predmetnú pohľadávku na žalobcu.

34.Rozsudky, na ktoré poukázal žalovaný vo svojom odpore proti platobnému rozkazu nie sú použiteľný pre daný prípad, nakoľko vychádzajú z iného skutkového stavu veci.

35.Vzhľadom na skutočnosti uvedené v bodoch 29. až 34. odôvodnenia tohto rozsudku mal súd za to, že žalobca je v konaní aktívne legitimovaný.

36.Podľa ust. § 442 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu. Ak bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom, z ktorého mal páchatel majetkový prospech, môže súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody možno uspokojiť z vecí, ktoré z majetkového prospechu nadobudol, a to i vtedy, ak inak podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nepodliehajú výkonu rozhodnutia. Dokiaľ právo na náhradu škody nie je uspokojené, nesmie dlžník s takýmito v rozhodnutí uvedenými vecami nakladať.

37.Podľa ust. § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

38.Podľa ust. § 797 Občianskeho zákonníka: (1) Právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). (2) Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poistná udalosť). (3) Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poisťiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok. (4) Ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

39.Podľa ust. § 799 Občianskeho zákonníka: (1) Poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené. (2) Kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti. (3) Ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Poisťiteľ nie je oprávnený počas trvania poistnej zmluvy plnenie z poistnej zmluvy znížiť z dôvodu, že poistné nebolo riadne a včas zaplatené.

40.Podľa ust. § 517 Občianskeho zákonníka: (1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. (3) Ak ide o omeškanie s plnením vecí, zodpovedá dlžník za jej stratu, poškodenie alebo zničenie, ibaže by k tejto škode došlo aj inak.

41.Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42.Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

43.Podľa ust. § 823 Občianskeho zákonníka náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

44.Podľa ust. § 4 zák. č. 381/2001 Z.z.: (1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. (2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku. (3) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom 6b) uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom. (4) Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak. (5) Ak ide o škodu spôsobenú prevádzkou tuzemského motorového vozidla na území iného členského štátu, poškodenému sa poskytne poistné plnenie v rozsahu poistenia zodpovednosti podľa právnych predpisov členského štátu, na ktorého území bola škoda spôsobená, ak sa podľa tohto zákona alebo na základe poistnej zmluvy neposkytuje poistné plnenie v širšom rozsahu. (6) Na škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla občanovi členského štátu na území cudzieho štátu, v ktorom nepôsobí príslušná kancelária poisťovateľov, počas jeho cesty z územia jedného členského štátu na územie iného členského štátu sa vzťahujú právne predpisy členského štátu, na ktorého území sa motorové vozidlo spravidla nachádza.

45.Podľa ust. § 11 zák. č. 381/2001 Z.z.: (1) Poisťovateľ je povinný po uzavretí poistnej zmluvy vydať poistníkovi bez zbytočného odkladu potvrdenie o poistení zodpovednosti a zelenú kartu; na tento účel je poisťovateľ povinný zabezpečiť, aby potvrdenie o poistení zodpovednosti obsahovalo ochranný prvok. Všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Národná banka Slovenska, ustanoví náležitosti potvrdenia o poistení zodpovednosti. Poisťovateľ je povinný zabezpečiť evidenciu o vydaných potvrdeniach o poistení zodpovednosti. (2) Poisťovateľ je povinný po uzavretí poistnej zmluvy vydať poistníkovi bez zbytočného odkladu na účel zabezpečenia náhrady vzniknutej škody tlačivo na vypísanie údajov o dopravnej nehode alebo škodovej udalosti, ich účastníkoch, zúčastnených vozidlách a ich poškodení, poistení zodpovednosti a zavinení; poisťovateľ je povinný vydať poistníkovi tlačivo aj na požiadanie. (3) Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu písomne oznamovať kancelárii údaje o vzniku, zmene a zániku poistenia zodpovednosti a o poistných zmluvách, ktoré uzavrel vrátane údajov podľa § 25 ods. 2 písm. a) a b). Poistník je povinný poskytovať poisťovateľovi údaje podľa § 25 ods. 2 písm. a) a b) a ich zmeny. Poisťovateľ je povinný overiť si údaje o motorovom vozidle evidované kanceláriou. (4) Poisťovateľ je povinný do 15 dní po zániku poistenia zodpovednosti vydať poistníkovi

doklad o škodovom priebehu poistenia zodpovednosti. Ak poisťník nesplnil povinnosť podľa § 9 ods. 5, nie je poisťovateľ povinný do splnenia tejto povinnosti vrátiť poisťné podľa odseku 11. (5) Poisťovateľ bez zbytočného odkladu ustanoví poistenému na základe jeho písomnej žiadosti právneho zástupcu (15) v konaní o náhradu škody pred súdom, na ktorú sa vzťahuje poistenie zodpovednosti. (6) Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. (7) Poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia. (8) Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. 15a) (9) Odseky 6 až 8 sa použijú rovnako aj vtedy, ak nárok na náhradu škody uplatnil poškodený proti likvidačnému zástupcovi (§ 15a). (10) Ak nie je ohrozené trestné konanie podľa osobitného predpisu 15b) alebo prejednávanie priestupku, oznamuje orgán činný v trestnom konaní alebo orgán prejednávajúci priestupok poisťovateľovi alebo kancelárii na požiadanie údaje o dopravnej nehode v rozsahu podľa osobitného predpisu, 15c) alebo mu umožní nahliadať do spisu a vyhotovovať z neho výpisy vo veci týkajúcej sa škodovej udalosti. (11) Ak zanikne poistenie zodpovednosti pred koncom poisťného obdobia, za ktoré bolo alebo malo byť zaplatené poisťné, má poisťovateľ nárok na pomernú časť poisťného ku dňu, keď poistenie zodpovednosti zaniklo. Zostávajúcu časť poisťného je poisťovateľ povinný poisťníkovi vrátiť, ak suma presiahne 50 Sk. (12) Ak zanikne poistenie zodpovednosti pred koncom poisťného obdobia, za ktoré bolo alebo malo byť zaplatené poisťné, a v tomto poisťnom období dôjde ku škodovej udalosti, z ktorej vznikla povinnosť poisťovateľa nahraďiť škodu, má poisťovateľ právo na poisťné až do konca tohto poisťného obdobia. (13) Poisťovateľ je povinný poisťníkovi písomne oznámiť najneskôr desať týždňov pred uplynutím poisťného obdobia a) výšku poisťného podľa § 8 na nasledujúce poisťné obdobie, b) dátum skončenia poisťného obdobia, c) termín, do ktorého je možné podať výpoveď príslušnej poisťnej zmluvy podľa osobitného predpisu. 15ca)

46.Podľa ust. § 15 zák. č. 381/2001 Z.z.: (1) Náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (20) a je povinný tento nárok preukázať. (21) (2) Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila. (22)

47.Žalovaný pri poisťnej udalosti evidovanej pod č. 1980131901 (škoda na vozidle) neuhradil skutočnú škodu v súlade s ustanoveniami zák. č. 381/2001 Z.z., pričom nepriznal poisťné plnenie v časti 917,59 EUR s odôvodnením, že došlo k navýšeniu hodinovej sadzby za práce a lakovacia práce, ako to vyplýva z oznámenia o poukázaní náhrady škody.

48.Pri posudzovaní nároku žalobcu súd vychádzal z ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z.. Krátenie poisťného nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Z faktúry č. 20200001 zo dňa 02.01.2020 a z rozpisu nákladov na opravu žalobcu vyplýva vyúčtovanie nákladov za opravu poškodeného motorového vozidla vo výške 2 367,79 EUR. Žalobca, resp. poškodený predložil relevantné dôkazy súvisiace s opravou daného motorového vozidla.

49.Z oznámenia o poukázaní náhrady škody zo dňa 13.02.2020 je zrejmé, že dôvodom na krátenie poisťného plnenia bola rozdielna sadzba žalobcu a žalovaného za jednu normohodinu mechanických a lakovacích prác použitá pri vyčíslení nákladov na opravárenské práce. Žalobca si účtoval cenu za jednu normohodinu prác vo výške 41,70 EUR bez DPH, t.j. 50 EUR s DPH (za mechanické aj lakovacie práce). Nie však zrejmé z predmetného oznámenia akú sadzbu za jednu normohodinu prác uznal žalovaný. Z kalkulácie žalovaného z 15.11.2019 vyplýva, že počítal s cenou za jednu normohodinu prác vo výške 16,60 EUR bez DPH.

50. Je zrejme, že žalovaný svojvoľne určuje cenu práce (bez ohľadu na ceny prác v regióne) s tým, že určenú cenu nijak neodôvodnil. Ním predložené cenníky sú cenníkmi servisov, s ktorými je v zmluvnom vzťahu a nebolo súdu preukázané, že uvedené ceny platia aj pre nezmluvných klientov týchto servisov. Navyše tieto cenníky nie sú z roku 2019, v ktorom bola oprava predmetného vozidla vykonaná, ale sú zo skoršieho obdobia z rokov 2012 až 2016, pričom nepreukazujú ceny účtované za ich práce v roku 2019.

51. Cena za práce účtovaná žalobcom vo výške 50 EUR vrátane DPH za normohodinu nie je neobvyklá v danom regióne o čom svedčia aj predložené cenníky servisov (bod 19. odôvodnenia tohto rozsudku). Pri výpočte nákladov na prácu žalovaný nezohľadnil hodinovú sadzbu v danom regióne pre príslušný typ a značku. V značkových opravovniach v regióne je cena za jednu normohodinu týchto prác vyššia od cien žalobcu. Žalobca, resp. jeho právny predchodca, splnil všetky povinnosti poisteného, preto žalovaný nebol oprávnený na krátenie poistného plnenia. Žalovaný nemôže svojvoľne určovať cenu za normohodinu práce pri oprave vozidla. Súd nemal dôvod neveriť tvrdeniam žalobcu o tom, že v predmetnou faktúrou boli vyúčtované účelné, primerané a skutočné náklady na opravu vozidla. Pokiaľ mal žalovaný pochybnosti o účelnosti a primeranosti vyúčtovaných nákladov, mal predložiť relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Je potrebné uviesť, že podľa ustálenej judikatúry skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Poistenému vzniká právo na plnenie ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťovateľa plniť, teda už samotným vznikom škody.

52. S poukazom na vyššie uvedené súd mal za to, že krátenie plnenia zo strany žalovaného v časti škody na vozidle je nedôvodné a žaloba je v časti o zaplatenie 917,59 EUR dôvodná.

53. Nakoľko žalovaný neuhradil poistné plnenie v lehote do 15 dní od ukončenia šetrenia poistnej udalosti, dostal sa do omeškania a je povinný zaplatiť úroky z omeškania v súlade s ust. § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

54. Pri posudzovaní nároku žalobcu na úroky z omeškania súd vychádzal z ust. § 11 ods. 6, 7 a 8 zák. č. 381/2001 Z.z. v platnom znení. Tunajší súd sa stotožnil s názorom Krajského súdu v Košiciach vyjadreným v rozsudku sp. zn. 4Cob/60/2017 zo dňa 25.10.2017, podľa ktorého z ustanovenia § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. (v platnom znení) vyplýva nepochybne povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti. Uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostal do omeškania splniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. má povahu sankcie za nesplnenie povinnosti uvedenej v § 11 ods. 6 citovaného zákona poisťovateľom a má pôsobiť aj preventívne na to, aby poisťovateľ prešetril škodovú udalosť a oznámil poškodenému výsledok šetrenia a rozsah poistného plnenia v určenej lehote. Pokiaľ však poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, prípadne že bude plniť len čiastočne nezabavuje ho to povinnosti - v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní, zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania, lebo svoju povinnosť riadne prešetril škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote, t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti, nesplnil. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením, že povinnosť platiť úroky z omeškania, by žalovanému mala vzniknúť až dorúčením právoplatného rozsudku vo veci, keďže v tomto prípade je žalovaný stranou sporu, teda sa mu nedoručuje právoplatný rozsudok, ale rozsudok proti ktorému sa má ako strana sporu právo odvolať. Doručenie právoplatného rozsudku žalovanému by prichádzalo do úvahy napríklad v prípade, ak by nebol stranou sporu ani intervenientom a poistený - škodca by žalovanému ako poisťovateľovi predložil právoplatné rozhodnutie súdu o povinnosti plniť poškodenému.

55. Žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti č. 1980131901 najneskôr dňa 13.02.2020, keďže listom zo dňa 13.02.2020 oznámil žalobcovi poskytnutie poistného plnenia v sume 1 450,20 EUR. Vzhľadom na uvedené sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením sumy 917,59 EUR dňa 29.02.2020. Výška úroku z omeškania 5% ročne je v súlade s ust. § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

56. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žaloba je skutkovo a právne dôvodná, preto jej v celom rozsahu vyhovel.

57.Podľa ust. § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

58.Podľa ust. § 262 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

59.Nakoľko žalobca mal v konaní plný úspech, súd mu priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§365 ods. 3 CSP).